

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

23.

július 23.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban**

(III. fejezet: Részesedés a társadalom fejlődésében)

Ez a fejezet önmagában annyi fontos megállapítást tartalmaz, hogy célszerű lenne akár egy éven át önmagában csak erről a fejezetről elmélkedni, beszélgetni, - annak érdekében, hogy a hivatásukat kereső szülők valóban megértsék, és a saját életcéljaik közé fokozatosan be is építhessék azt, hogy hogyan kell a „*földi dolgokat Isten terve szerint rendezvén keresni Isten Országát*”.

A Chartres-i Katedrális építésénél megkérdeztek három kőfaragót, hogy „*Mondd, Te mit csinálsz itt?*” - Az egyik ezt válaszolta: „*Uram, én egész nap csak robotolok, ezeket a nehéz köveket kalapálom.*” A másik ezt válaszolta: „*Dolgozom, keményen dolgoznom is kell, hogy eltartsam a családomat.*” A harmadik elcsodálkozott a kérdésen, és ezt válaszolta: „*Hát nem látod? Katedrális építék. Ez nagyon fontos!*”

Mindhárman ugyanazt a munkát végezték, de más volt a céljuk, és ez más lendületet adott nekik.

Egy család fenntartása, működtetése itt, és most, - Magyarországon - nem kis feladat. Rengeteg munkával, vesződséggel, örömmel és kudarc-élményekkel jár. Milyen jó lenne, ha a szülők mindig a harmadik munkáshoz hasonlóan tudnák végezni ezt a feladatot.

Mi kell ahhoz, hogy a kőfaragó értékesnek érezhesse a munkáját ?

Először is kell egy jó gazda, egy munkáltató. Aki fölveszi a munkásokat, aki számít rájuk, mert épülőben van egy Katedrális. - Ez a munkáltató a mi hasonlatunkban a társadalom. Az Állam, amelyik fontosnak tartja a nemzetépítést, és fontosnak tartja, hogy erre megfelelő munkásokat toborozzon. A nemzet építésére igazán megfelelő munkások nem nőnek csak úgy, mint a dudva, - az Államnak gondoskodni kell arról, hogy ilyen emberek kinevelődhessenek.

Másodszor jó célok kelljenek. A harmadik munkás nem pusztán az épületet látta, - bár ez önmagában remekmű lett - hanem ennél magasabb rendű célok lelkesítették. Például az, hogy más embereknek mit jelent majd, ha beléphetnek egy ilyen katedrálisba. - A jó és nemes célok ritkán pattannak ki csak úgy az emberek fejéből, mint hajdan Zeusz fejéből Pallas Athénéé. A jó és nemes célokat keresni kell, meg kell tanulni észrevenni, rangsorolni. Ehhez szükséges a család, a gyerekkortól történő szerető, gondos nevelés. Már annyiszor bizonyosodott, hogy a jó és nemes célokat csak pusztán a társadalom nem tudja jól elültetni az emberek fejében. „*Az állam nem ragadhatja el és nem is szabad elragadnia azokat a feladatokat, amelyeket (a család) vele azonos szinten meg tud oldani, ... hanem a legmesszebbmenőkig támogatnia és igényelnie kell a család felelősségét.*” - (Ld. III/4 fejezet)

Harmadszor meg kell fogni a követ és a kalapácsot, - azaz, hogy nem ússzuk meg munka nélkül. Ebben a tekintetben ez a rész igen sok dologra hívja fel a figyelmünket. A családnak szolgálnia kell a társadalmat - nem vonulhat ki belőle. E szolgálat végzésébe a felnövekvő gyermekeket, illetve az összes családtagot be kell vonni. (Szegények, árvák, rászorulóknak segítése, jövevények befogadása, segítség az iskolák igazgatásában, beavatkozás a társadalmi életbe, ifjúság segítése, közreműködés a házasságra felkészítésben, hitoktatásban, fölkarolni az anyagi,- vagy erkölcsi válságba jutott családokat, gondoskodni az öregekről.)¹ A család társadalmi és politikai feladatát „*királyi szolgálat*”-hoz hasonlítja. „*A szentségben ugyanis egyszerre kapják a parancsot, amely alól nem bújhatnak ki, és a kegyelmet, amely segíti és ösztönzi őket.*”

¹ Lásd még a II. Vatikáni Zsinat: Világiak Apostolkodása 11. p.